

listopad 11/2002

Milí přátelé,

přeji vám příjemnou a ničím nerušenou četbu P. Antonín

POSLEDNÍ KROKY (Josef V. Tománek)

*Nesmrtelnou duši dals mi, Bože svatý,
Jednou řekneš ke mně: „Tak pojď, už je čas!“
- Do rakve mi dejte jak sníh bílé šaty,
modrou košili, pod hlavu dětský vlas.*

*Hnědou vázanku a obrázek mé matky,
která zbožně žila jako svěťice,
snášela hněv lidí, všechny nedostatky,
bližním dala vždy ze svého krajíce.*

*Otce modlitební knížku ošumělou,
časem obrostlou, již smutek zulíbal,
choval jsem ji v srdci jako lásku vřelou,
s ní jsem bojoval a s ní odcházel v dál.*

*Na rakev mi dejte kříž a z příze lněné
trojbarevnou vlajku s bílým českým lvem,
pak než hrobník nade mnou hrob rychle sklone,
zaspívejte hymnu, po ní Rekviem.*

*Pak mě nechte v míru spát až do vzkříšení,
zazní pozoun nebem, sejdem se sezas,
kéž nám Poslední Soud příliš těžký není,
kéž nám bránu otevře do věčných krás!*

(New York, 20. května 1973)

Slavíme v měsíci listopadu

2. listopadu – Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

Modlitba za zemřelé patří k nejstarší křesťanské tradici. Vzpomínka na mrtvé se koná při každém slavení eucharistie (mše svaté). Východní i západní liturgie věnuje určitý den zvláštní vzpomínce na všechny zemřelé. Postanovení slavnosti Všech svatých na 1. listopad začíná se na Západě tato výroční vzpomínka na všechny věrné zemřelé slavit v následující den. Její slavení zavedl sv. Odilo, benediktinský opat z Cluny (998), a brzy se rozšířilo i mimo benediktinské kláštery; od 14. století i v Římě. V Aragonii začali kněží slavit v ten den tři mše svaté za zemřelé; papež Benedikt XIV. Tento zvyk potvrdil (1748) a rozšířil pro všechny kněze ve Španělsku, Portugalsku a Latinské Americe; v roce 1915 bylo toto dovolení rozšířeno pro celou církev.

3. listopadu – Sv. Martina de Porres, řeholníka

Narodil se 9. prosince 1579 v Limě, hlavním městě Peru, jako syn španělského šlechtice a černošky. Vyučil se holičem a ranhojičem. Vstoupil k dominikánům v Limě; nejprve jako terciář (1594) vykonával různé služební práce; později složil sliby (1603) a byla mu svěřena péče o nemocné. Vynikal pokorou a obětavou láskou; pečoval nejen o lidi, ale i o zvířata. Přičinil se o založení ústavu pro chudé děti, zvláště sirotky. K sobě byl velmi přísný a celé noci trávil na modlitbách. Už za života byl vyhledávaným rádcem a přímluvcem u Boha. Zemřel 3. listopadu 1639 a jeho úcta se rychle rozšířila po celé Americe. Za svatého byl prohlášen v roce 1962.

4. listopadu – Sv. Karla Boromejského, biskupa

Narodil se 2. října 1538 v Arcně na břehu Lago Maggiore v severní Itálii. Vystudoval práva a jeho strýc, papež Pius IV., ho pozval do Říma a jmenoval ho kardinálem (1560). Za tři roky potom přijal kněžské a biskupské svěcení. Dovedl ke šťastnému konci tridentský sněm a má velkou zásluhu o uskutečnění jeho reformy. Od roku 1560 byl administrátorem milánské arcidiecéze a v roce 1564 se stal arcibiskupem, ale pro práce ne sněmu a povinnosti v papežské kurii mohl odejít do Milána teprve v roce 1565. Hned se začal věnovat péči výchově kněží, svolávat synody a konat pastorační vizitace farností. Staral se o chudé a nemocné; zvláště v době moru (1576-1577) dával svou osobní statečností příklad ostatním. Zemřel 3. listopadu 1584 v Miláně a byl pohřben v katedrále. Za svatého byl prohlášen v roce 1610.

12. listopadu – Sv. Josafata, biskupa a mučedníka

Narodil se kolem roku 1580 ve Vladimíru na Volyňsku (v dnešní západní Ukrajině), jmenoval se Jan Kuncevič a pocházel z pravoslavné rodiny. Po příchodu do litevského Vilna (1596) se připojil k unii s římským apoštolským stolcem, k níž došlo na synodu v litevském Brestu (1595 – 1596). Při vstupu k basiliánům ve Vilně (1604) přijal jméno Josafat, byl vysvěcen na kněze (1609), stal se představeným kláštera (igumenem) v Bytenii (1613) a vyšším klášterním představeným (archimandritou) ve vilně (1614). Když se v roce 1618 stal arcibiskupem v běloruském Polocku, věděl, že nepřijímá poctu, ale těžké a nebezpečné poslání. Nepřestal však působit jako horlivý šířitel sjednocení s Římem. Usiloval o prohloubení náboženského života věřících a o pozvednutí úroveň duchovenstva. Byl ubit najatými vrahy při biskupské vizitaci v Běloruském Vitebsku 12. listopadu 1623. Za svatého byl prohlášen v roce 1867. Pohřben byl v Polocku, jeho tělo bylo přeneseno do Biale (1705), Vídně (1916) a od roku 1949 je uloženo ve svatopetrské bazilice ve Vatikáně.

Z kázání Karla Boromejského na jeho poslední synodě

Pozn. Kázání bylo určeno spolubratřím kněžím a biskupům. S podobnými problémy, jak žít dobrý duchovní život, jak dobře vychovávat a vést děti se však potýkáme všichni. Tady jsou rady sv. Karla Boromejského.

Neříkej něco jiného, než co děláš

Jsme všichni slabí, to připouštím. Ale Pán Bůh nám dává prostředky, které nám snadno přinesou pomoc, stojíme-li o to. Některý kněz by sice chtěl žít bezúhonným životem, ví, že se oto od něho vyžaduje, chtěl by být zdrženlivý a žít jako anděl, jak to má být; ale neodhodlá se použít k tomu patřičné prostředky: nepostí se, nemodlí se, nevyhýbá se stykům se špatnými lidmi ani škodlivým a nebezpečným důvěrnostem.

Nebo jiný si stěžuje, že když přijde do chóru modlit se nebo když jde sloužit mši svatou, ihned mu vyvstane v mysli tisíc věcí, které ho odvádějí od Boha. Ale co dělá předtím v sakristii, než se odebere do chóru nebo ke mši, jak se připravuje, jakých prostředků použije k soustředění?

Chceš, abych tě poučil, jak se můžeš zdokonalovat ve cnosti, a jestliže už jsi byl v chóru pozorný, jak můžeš být příště ještě pozornější a tvá služba Bohu milejší? Poslyš tedy, co ti povím. Jestliže se už v tobě vzňal nějaký ohníček božské lásky, nevydávej ho hned napospas, nevystavuj ho větru; nech zavřenou pec, aby nevychladla a nepozbyla tepla; to znamená: varuj se, jak můžeš, toho, co rozptyluje, zůstávej usebrán u Boha a vyhýbej se prázdným řečem.

Máš povinnost kázat a učit? Studuj a věnuj se tomu, co je nutné k řádnému plnění toho poslání. Snažse kázat především svým životem a chováním, aby si lidé z tvých slov nedělali posměch a nekroutili hlavou, jestliže by viděli, že něco jiného říkáš a něco jiného děláš.

Máš na starosti péči o duše? Nezanedbávej přitom péči o sebe; nerozdávej se tak štědře druhým, aby v tobě nic nezbylo pro tebe. Musíš samozřejmě myslet na ty, za které máš odpovědnost jako představený, ale dělej to tak, abys přitom nezapomínal na sebe.

Chápejte, bratři, že nic není pro všechny služebníky církve tak potřebné, jako vnitřní modlitba; má předcházet, provázet i následovat všechno, co konáme. *Budu zpívat*, říká žalmista, *a budu rozjímat*. Uděluješ-li svátosti, bratře, rozjímej o tom, co konáš; sloužíš-li mši svatou, rozjímej o tom, jaký dar přinášíš; modlíš-li se v chóru, rozjímej o tom, s kým mluvíš a co říkáš; zabýváš-li se vedením duší, rozjímej, jakou krví byly obmyty. *A ve všem, co děláte, projevujte lásku*. Tak budeme moci snadno překonat všechny těžkosti, jichž zakoušíme mnoho každý den – musí to tak být a patří to k našemu postavení; a tak budeme mít sílu rodit Krista v sobě i v druhých.

Blahopřejeme

Dodatečně blahopřejeme Heleně Weirich která graduovala na katolické High School v Orange County, NY. Po celé čtyři roky měla vynikající známky (general excellence) a byla vybrána jako Valedictorian. Helena chce pokračovat ve studiu na Providence College.

Básník Josef V. Tománek se dožívá 90 let

Dne 27. listopadu se dožívá 90 let pan Josef Tománek. Básník Josef Tománek se před dvěma lety přestěhoval z New Yorku, kde bydlel téměř padesát let, do obce Jesenice u Prahy. Milý pane Josefe celá Krajanská rodina Vám přeje všechno nejlepší, hodně zdraví a Boží požehnání do dalších let.

Rady zkušeného ďábla C.S. Lewis

Tato kniha je pravděpodobně nejslavnější knihou C. S. Lewise. Je to vtipný i moudrý rozbor silných i slabých stránek povahy křesťana, jak o nich píše zkušený ďábel Zmarchrob svému mladému synovi Tasemníkovi.

Poznámka: Nepřítel = Bůh, Otec v Hlubinách = Ďábel, Pacient = člověk, kterého má Tasemník přivést do pekla

7. KAPITOLA

Můj drahý Tasemníku,

jak se můžeš ptát, zda je důležité, aby si pacient nebyl vědom Tvé existence? Tento problém přece za nás vyřešilo (alespoň pro tuto fázi boje) naše Hluboké Velení! Teď je naší zásadou skrývat se. Jistěže to tak nebylo vždycky. Je to těžké dilema. Pokud lidé v naší existenci nevěří, přicházíme o všechna potěšení z přímého teroru a neuděláme z nich čarodějníky. A naopak: pokud v nás věří, nevychováme z nich materialisty a skeptiky. Alespoň prozatím. Já pevně věřím, že jednou dokážeme jejich vědu natolik citově zabarvit a mytologizovat, že do ní fakticky pronikne víra v nás (i když pod jiným jménem), a zároveň lidská mysl zůstane uzavřena před vírou v Nepřítele. „Životní síla“, uctívání sexu a některé rysy psychoanalýzy zde mohou vykonat mnoho užitečného. Náš zápas se přiblíží ke konci, jakmile vytvoříme své dokonalé dílo – čarodějníka materialistu: člověka, který neužívá, ale uctívá to, co neurčitě nazývá „silami“ – a zároveň nevěří v existenci „duchů“. Teď ale musíme poslouchat rozkazy. Udržovat pacienta v nevědomstí asi dokážeš. Pomůže Ti to, že podle moderních představ jsou „čerti“ převážně komické postavy. Pokud pacient začne mít podezření, že existuješ, předved' mu obraz někoho v červených přiléhavých kalhotách a přesvědč ho, že když nemůže uvěřit tomu, nemůže věřit ani ve Tvou existenci. Je to stará čítanková metoda, jak je zmást.

Slíbil jsem Ti, že uvážím, zda máme z pacienta udělat extrémního vlastence nebo extrémního pacifistu. Je třeba podporovat každý extrém – kromě extrémní oddanosti Nepříteli. Ovšemže ne vždycky, ale v této době ano. V některých dobách jsou lidé vlažní a samolibí, a pak je ještě více uspáváme. Jindy, jako třeba nyní, jsou nevyvážení a sektářští; v tom je také podporujeme. V každé malé skupině lidí spojených nějakým společným zájmem, který je ostatním lidem nepříjemný nebo lhostejný, se obvykle postupně vytváří jakýsi vzájemný obdiv. A k okolnímu světu se tato skupina lidí staví s pýchou a nenávistí, kterou pak dává najevo beze studu; jejím ručitelem je totiž ona „Věc“, která je prý neosobní. To platí dokonce i tehdy, když tato skupina původně vznikla v souladu se záměry Nepřítele. My chceme, aby církev byla malá – a to nejen proto, aby Nepřítele poznalo méně lidí, ale i proto, aby ti, kdo Ho poznali, byli plní té nepříjemné intenzity a obranného pokrytectví tajného spolku nebo kliky. Církev sama je ovšem pod silnou ochranou a dosud se nám úplně nepodařilo dát jí všechny rysy malé sekty. Často ale dosahujeme obdivuhodných výsledků prostřednictvím jednotlivých frakcí – od Pavlovy a Apollovy strany v Korintu až po High Church a Low Church v anglikánské církvi.

Pokud ze svého pacienta uděláš odpůrce vojenské služby z důvodů přesvědčení, automaticky se stane členem malé, hlučné, organizované a neoblíbené společnosti. To na něho téměř určitě bude mít dobrý vliv – zvláště, když s křesťanstvím přišel do styku teprve nedávno. Ale jen téměř určitě. Pochyboval doopravdy o tom zda je správné bojovat ve spravedlivé válce, ještě dříve, než tato válka začala? Má tolik fyzické odvahy, že bude podvědomě pochybovat o skutečných motivech svého pacifismu? Je doopravdy přesvědčen, když má k poctivosti nekblíže (a to bývá u lidí jen zřídkakdy), že ho k tomu žene jen touha poslouchat Nepřítele? Je – li tomu tak, jeho pacifismus nám asi moc

nepomůže a Nepřítel ho asi ochrání před těmito důsledky, které z členství v sektě obvykle plynou. Pak by bylo nejlepší pokusit se v něm vyvolat náhlou a zmatenou citovou krizi, která by ho změnila ve vlastence se špatným svědomím. Takové věci dokážeme. Ale pokud ho hodnotím správně, raději z něho zkus udělat pacifistu.

Ať se Tvůj člověk stane čímkoli, Tvůj hlavní úkol se nezmění: pacient musí od počátku považovat Vlastenectví nebo Pacifismus za součást svého náboženství. Potom ať se to pro jeho bojovnou mysl stane tou nejdůležitější částí náboženství. Postupně ho přiveď do takového stádia, kdy se náboženství stane jen součástí té „Věci“ a celé křesťanství bude pro něho mít jen cenu těch argumentů, které dokáže poskytnout ve prospěch válečného úsilí nebo pacifismu. Hlavně mu nesmíš dovolit, aby světské záležitosti posuzoval převážně z hlediska poslušnosti. Jakmile se pro něho Svět stane cílem a víra nástrojem, budeš mít téměř vyhráno; pak už bude skoro jedno, o jaký pozemský cíl mu půjde. Pokud schůze, útočné brožurky, politika, hnutí, procesy a křížácká tažení pro něho budou znamenat více než modlitby, svátosti a láska k bližnímu, už bude náš – a čím bude takto „nábožnější“, tím jistěji bude náš. Takových bych Ti tady dole mohl ukázat překrásně plnou klec.

Líbá Tě Tvůj strýc Zmarchrob

Bambini di Praga v Bohemian Hall

7. prosince bude v Bohemian Hall Mikulášská zábava pro děti. Začátek ve 2PM. Děti mají vstupné zdarma, dospělí \$7. V 5PM začne koncert dětského pěveckého souboru z Prahy **Bambini di Praga**. Koncert uvede český primas Miloslav kardinál Vlk. Vstupné \$15. Pokoncertě je ochutnávka vína a možnost zakoupení večeře v Bohemian Hall.

V neděli 8. prosince v 10.15 AM bude kardinál Miloslav Vlk koncelebrovat mši svatou v katedrále sv. Patrika na Manhattanu. Při této příležitosti předá Jeho Eminenci Edwardu kardinálu Eganovi kopii Pražského Jezulátka.

Minutové nesmysly (One Minute Nonsense)

Anthony de Mello, SJ (pokračování)

Jeden šálek kávy - jedna myšlenka

Mistr si vzal za cíl systematicky bořit každé učení, každou víru, každý pojem božství, neboť tyto věci, původně zamýšlené jako ukazatele, se nyní chápaly jako popisy.

Rád citoval východní pořekadlo:

„Když mudrc ukazuje na Měsíc, tupec vidí jenom prst.“

O duchovních tématech Mistr mluvil zřídka. Stačilo mu jíst a pracovat a bavit se s žáky – a dávat se s nimi do řeči o tisíci rozličných tématech od politické situace v zemi až po poslední hospodský vtip.

Jednou jeden návštěvník řekl: „Jak vás ten člověk může učit, když radši vypráví vtipy, než mluví o Bohu?“

Žák mu na to odpověděl: „Jsou i jiné způsoby vyučování než prostřednictvím slov.“

Svatý otec přijal rezignaci biskupa Škarvady na úřad pražského světícího biskupa

Dosavadní pražský světící biskup Jaroslav Škarvada (78) se na základě přijetí své žádosti Svatým stolcem stává emeritním světícím biskupem. Na základě ustanovení Kodexu kanonického práva požádal biskup Škarvada po dovršení 75 roků papeže o uvolnění z úřadu. Svátý otec tuto žádost přijal.

Jaroslav Škarvada se narodil 14.9.1924 v Praze na Královských Vinohradech. Maturoval v roce 1943. Od roku 1945 byl posluchačem papežské Lateránské a Gregoriánské univerzity v Římě a později alumnem české papežské koleje Nepomucenum. Studium ukončil doktorátem teologie. Na kněze byl vysvěcen 12.3.1949. Díky politické situaci v bývalém Československu (vzhledem k internaci kardinála Berana a dalším zásahům proti katolické církvi) byl jeho návrat do vlasti znemožněn.

Pracoval nejprve v Itálii jako profesor dogmatiky v regionálním semináři v Chieti. Od roku 1965 působil jako sekretář kardinála Berana až do jeho smrti. Od roku 1968 působil jako koordinátor duchovní služby českých krajanů rozptýlených po celém světě. V letech 1970-1991 byl také spolupracovníkem vatikánského Státního sekretariátu. 18.12.1982 byl jmenován titulárním litomyšlským biskupem. 6.1.1983 byl papežem Janem Pavlem II. v bazilice sv. Petra vysvěcen na biskupa. Úkolem jeho biskupské služby bylo nadále řízení pastorace českých krajanů v zahraničí.

28.8.1991 byl jmenován pražským světícím biskupem. Od listopadu 1991 do února 2001 zastával funkci generálního vikáře pražské arcidiecéze a od ledna 1993 do září 2002 byl proboštem Metropolitní kapituly u sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze.

Oznámení úmrtí

7. září 2002 zemřel Fr. Bohuslav Janíček, SJ.

Otec Janíček, či náš "Father" (jak mu říkají děti a všichni kdo prošli táborem Hostýn), se narodil 19.ledna 1919 v malé vsi nedaleko Boskovic u Brna. Sudičky mu daly do vínku trochu zamotaný, ale přesto velmi plodný osud. Po skončení gymnázia chtěl jít studovat na učitele, protože měl rád děti. Bohužel nesložil zkoušky ze zpěvu a tak nebyl přijat. Protože byl však silně věřící člověk, rozhodl se zasvětit svůj život Bohu. V roce 1940 vstoupil do Jezuitského řádu a začal studia na Velehradě. Po uzavření českých škol odešel do Říma a později pak do Maastrichtu v Holandsku, kde byl v roce 1946 vysvěcen na kněze.

Po dalším studiu v Belgii přišel v roce 1951 do Kanady, kde sloužil mše na různých místech. Za zmínku stojí též kaple v St. Joseph Oratory, kde Brother Andre léčil tisíce poutníků. Protože chtěl též pomáhat lidem a měl rád děti, zrodila se v jeho hlavě úžasná myšlenka, pro kterou žil dalších téměř 40 let. V roce 1954 začal v malebném úpatí Laurentských hor první prázdninový tábor v Ste. Calixte Pod jeho vedením a za pomoci všech, kdo za ta léta přidali ruku k dílu, či přspěli i finančně, vznikl a rostl tábor Hostýn, na který s láskou vzpomínají tisíce "děti", které tam později posílaly i své děti, později ba i vnoučata. Camp Hostýn byl celý jeho život a sen. Ať se kdykoliv za ta léta sjeli lidé na Hostýn (nejen z Montrealu, ale i z Ontaria a z Ameriky), ať již na pout', či vařit,

nebo na jaře pomáhat při přípravných pracích, či v zimě shazovat sníh se střech, vždy se rád cítil jako mezi svými, jako bychom byli jedna rodina.

L.Krivanek (řeč na rozloučenou, zkráceno)

Rozloučení s Otcem Janičkem bylo ve středu 11. září v kostele Sv. Ignáce v Montrealu, pohřben byl 12. září na hřbitově Jezuitů v Gueplhu v Ontariu. Foto www.hostyn.ca

Mše za naše zemřelé

Jména těch, kteří mne žádali o mše svaté za zemřelé na „dušičky“ bude uveden v příštím čísle.

Mše svaté 1. - 30. listopadu 2002 + neoznamené v minulém čísle

DATUM	ÚMYSL	DÁRCE
18-Oct-02	Prosba o Boží požehnání pro manžele Krátké k jejich zlaté svatbě	manželé Bláhovi
23-Oct-02	Za zemřelého manžela	Jiřina Vída a děti
25-Oct-02	Za zemřelou matku Libuši Širokou	děti
28-Oct-02	Za nemocné v naší Krajanské rodině	manželé Královi
01-Nov-02	Za duše v očistci 7PM v Astorii	
02-Nov-02	Za duše v očistci	
03-Nov-02	Za zemřelého Tom Frančan a jeho rodinu	Joseph Sedláček
04-Nov-02	Za živou a zemřelou rodinu Sedleckých a Scheinostovu	Lucie Chytil
06-Nov-02	Za duše v očistci	
07-Nov-02	Za duše v očistci	
08-Nov-02	Za duše v očistci	
09-Nov-02	Za duše v očistci	
10-Nov-02	Za zemřelého manžela	Růžena Bunžová s rodinou
11-Nov-02	Za Rev. Bohuslava Janička	Prof. Zdeněk Rutar
13-Nov-02	Za Jiřího Smrčka a jeho bratra	Božena Smrčková
14-Nov-02	Za duše v očistci	
15-Nov-02	Za Amálii Chaloupkovou	Jiřina Vída
16-Nov-02	Za duše v očistci	
17-Nov-02	Za Antonii a Franka Krenčíka a celou zemřelou rodinu	rodina Tomečkova
18-Nov-02	Za zemřelou rodinu Urbanovu a Urbančíkovu	Růžena Kankrlík
20-Nov-02	Za zem. rodinu Kankrlíkovu a přátele z NY a ČR	Růžena Kankrlík
24-Nov-02	Za zemřelého manžela	Anna Benáčková
25-Nov-02	Za JUDr. F. Mužíka a MUDr. J. Žáka	Růžena Kankrlík

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu:

V minulém období přispěli:

Joseph & Gita Hlavinka, Libuše & Martin Král, Prof. Zdeněk Rutar, Milan & Eva Večeřa, Lubomír & Libuše Králíček, Miroslav & Jiřina Lebedovi

Blahopřejeme k narozeninám:

V měsíci listopadu slaví narozeniny:

Greta Bunža 7. listopadu, Marek Polášek 10. listopadu, Brendan Sikorjak 15. listopadu, Marcela Škrkoňová Billová 19. listopadu, **Josef Tománek** 27. listopadu, Marek a Barbora Hnízdovi 27. listopadu.

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svatě.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)

Adresa českého kněze: P. Antonín Kocurek, PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel/Fax: (516) 625 2682 E-mail: anthony57@msn.com <http://www.czechia.com/zvon>

ZVON

ST.MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO 54

Mr. & Mrs. Jiri Hnizda
3185 Teapot Dome Dr
Manchester MD 21102-1206

